

[Grünbaum.]

litiske, mere videregående samfundsøkonomiske problem. Det er en helt ny situation. Der er altså ikke af hensyn til selve statsbudgettet behov for en yderligere skatteopkrævning, det kan vi da i hvert fald fastslå, for indeværende finansår. Jeg søger fortsat efter en saglig motivering for det, man kommer med her, men jeg kan stadig ikke finde den, og der er vel ikke nogen, heller ikke rent statsfinansielt.

Så er der spørgsmålet om, hvorfor forslaget om udskrivningsprocenten nu med vold og magt og majorisering af folketingets absolut skal gennemføres på indeværende tidspunkt. Kan vi her få en saglig motivering? Heller ikke. Der er ingen. Vi har haft en temmelig lang diskussion i udvalget omkring hele problemstillingen, og dette spørgsmål har været diskuteret meget stærkt i pressen; man kan vel sige, at de allerfleste blade er gået imod det skridt; som regeringen her tager ved at gennemføre denne foranstaltning nu. Der er i virkeligheden ingen, der bakker regeringen op i dette helt usaglige, at man skal gennemføre en udskrivningsprocent på et tidspunkt, hvor man i virkeligheden ikke aner, om det er den rigtige procent.

Jeg sagde ved første behandling, at det måske var noget, man havde røftet sig frem til i regeringens økonomiudvalg. Jeg skal senere citere lidt fra Berlingske Tidende, hvor lederskribenten på handelssiden har fundet ud af, at dette minder om Dyrehavsbakken og nærmest om skydeteltet, det er et spørgsmål, om man rammer plet, eller om man rammer helt ved siden af. Det var rettet imod kildeskatten; da han skrev det, det er et stykke tid siden. Nu vender det sig også mod regeringen, hvis politik netop har den karakter af Dyrehavsbakke-økonomisk politik.

Jeg tror, situationen er den, at regeringen simpelt hen er hundeanngst for, at hele dette spørgsmål om udskrivningsprocenten skal ligge sommeren over og efteråret med til drøftelse ude i befolkningen. Man er bange for den politiske situation og den politiske udvikling, der ligger her.

Vi har hørt en masse om EDB-teknik og nødvendigheden af at fastsætte procenten nu af hensyn til EDB-teknikken. Der er

nævnt datoerne den 10. oktober og den 17. oktober, og finansministeren har altså hæftet sig ved den 10. oktober. Nu skulle det absolut være den 10. oktober, selv om man sidste år godt kunne klare det, selv om man først havde oplysningerne fra kommunerne den 18. oktober. Da kunne det godt lade sig gøre, og sidste år havde man endda mange flere vanskeligheder. Man blev færdig, så vidt jeg har erfaret, en lille uges tid, før man skulle efter den oprindelige plan. Det er vanskeligt at forstå, at man så ikke denne gang også kan gøre det fra den 17. eller den 18. oktober.

Det har vi som sagt haft en masse diskussioner om i udvalget. Men hele den diskussion kan vi i virkeligheden lade ligge, for det kan jo lade sig gøre, også selv om man skal gennemføre det den 10. oktober. Folketinget kunne jo gøre, som vi har foreslået. Man kunne lade skatteudvalget komme ind i september — midt i september — så havde man 3 uger til at behandle dette vigtige spørgsmål sagligt. Vi har tilbudt at være med til ved dispensation fra fristerne at gennemføre forslaget, hvis regeringen og regeringspartierne vil have det, sådan at det kan være færdigt inden den 10. oktober, således at der heller ikke er nogen teknisk nødvendighed for, at folketinget på dette tidspunkt skal afgøre et så vigtigt spørgsmål som fastsættelse af udskrivningsprocenten, der vel nok er det vigtigste tal overhovedet inden for vores skatteområde, inden for finansministerens indtægtsområde. Forslaget kunne få en saglig behandling, hvis skatteudvalget kom ind midt i september. Men heller ikke det tilbud har finansministeren modtaget.

Jeg vil godt nævne — og med formandens tilladelse måske også citere lidt fra — forskellige aviser, som har udtalt sig. Sjællands Tidende f. eks.; altså en venstreavis — det var den 17. april — går meget kraftigt ind for, at man udsætter afgørelsen, idet man siger:

„Til den tid er der store chancer for at vælge den rigtige udskrivningsprocent og lave den skatteomlægning fra direkte til indirekte beskatning, som venstre og konservative ønsker gennemført, og som der med de høje trækprocenter er en voksende forståelse for.“